

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **JUDr. S. K.**, bývajúcej v L., proti odporkyni **Slovenskej advokátskej komore**, so sídlom v Bratislave, Kolárska č. 4, *zastúpenej JUDr. E. B., advokátkou so sídlom v B.*, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo 04. júla 2008, č. 2702/08**, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. marca 2011, č. k. 6S/112/2008-252 a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. marca 2011, č. k. 6S/112/2008-248, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 30. marca 2011, č. k. 6S/112/2008-252 **p o t v r d z u j e**.

Odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. marca 2011, č. k. 6S/112/2008-248 **o d m i e t a**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

### O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením, č. k. 6S/112/2008-252 podľa § 250o Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo 04. júla 2008, č. 2702/08.

Preskúmaným rozhodnutím odporkyňa uznesením podľa § 8 ods. 1 písm. c/ zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) zo 04. júla 2008 č. 2702/08 pozastavila výkon advokácie navrhovateľky z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Poprade z 08. apríla 2008 sp. zn. 5T/74/2006-3802 bola

navrhovateľka uznaná vinnou, že ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech vykonávala svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu zadovážila inému takým činom značný prospech a spôsobila tým iný obzvlášť závažný následok čím spáchala trestný čin zneužitia právomocí verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, c/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, a ako verejný činiteľ v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu prijala úplatok čím spáchala trestný čin prijímania úplatku podľa § 160 ods. 3 Trestného zákona platného do 31. augusta 1999 a bola odsúdená na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a bol jej uložený trest zákazu činnosti vykonávania riadiacich a rozhodovacích funkcií v orgánoch štátnej a verejnej správy na dobu 10 rokov.

Na základe vykonaného dokazovania krajský súd zistil, že odporkyňa uznesením z 01. júla 2009 č. 2702/2009 (chybne uvedené č. 20702/2009) zrušila rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie odporkyne, pretože rozsudok Okresného súdu v Poprade z 08. apríla 2008 sp. zn. 5T/74/2006, ktorým bola navrhovateľka uznaná vinná zo spáchania úmyselného trestného činu bol uznesením Krajského súdu v Prešove z 31. marca 2009 sp. zn. 1To/51/2008 zrušený v celom rozsahu, a teda neexistuje v súčasnosti dôvod pre obligatórne pozastavenie výkonu advokácie navrhovateľky. Týmto uznesením odporkyňa vyhovelá v celom rozsahu opravnému prostriedku navrhovateľky, pretože aj navrhovateľka navrhovala preskúmané rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

Keďže opravnému prostriedku navrhovateľky odporkyňa v celom rozsahu vyhovelá, súd v súlade s § 250o OSP konanie zastavil.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 246c a § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, lebo konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka odvolanie, ktoré bolo krajskému súdu doručené 26. apríla 2011 (dané na poštovú prepravu 20. apríla 2011). V tomto „odvolaní“ navrhovateľka len uviedla, že zákonné a skutkové dôvody podaného odvolania predloží súdu písomne v lehote do 31. mája 2011.

Následne podaním z 30. mája 2011, dôjdeným na krajský súd 02. júna 2011, navrhovateľka predložila súdu zákonné a skutkové dôvody podaného odvolania.

Napadnutému uzneseniu krajského súdu vytkla vady podľa § 205 ods. 2 písm. c/ OSP spočívajúce v tom, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonala navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a podľa § 205 ods. 2

písm. f/ OSP, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľka napadnuté uznesenie krajského súdu z 30. marca 2011 považuje v celom jeho rozsahu za nesprávne a predčasne vydané z dôvodu, že samosudkyňa JUDr. V. M. opakovane poprela zmysel a účel Občianskeho súdneho poriadku, absolútne neprihliadala a doteraz žiadnym spôsobom právne a skutkovo nevyhodnotila jej dôvodne a zákonne vznesenú námietku z 08. apríla 2011 proti uzneseniu z 30. marca 2011, ktorým nebola pripustená navrhovateľkou zákonne navrhovaná zmena žalobného návrhu.

Navrhovateľka v tejto súvislosti poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III. ÚS 332/09 a zdôraznila, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislé rozhodovanie všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na riadny a spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležité odôvodniť (§ 132 a § 157 OSP, I. ÚS 243/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Krasko c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A č. 254-B, s. 49, § 30).

Vo veci konajúcej sudkyňi JUDr. M. vytkla, že 30. marca 2011 súčasne rozhodla o nepripustení navrhovanej zmeny žalobného návrhu – uznesenie č. k. 6S/112/2008-248 bolo z krajského súdu expedované 06. apríla 2011 a navrhovateľke doručené 08. apríla 2011, a tiež táto istá sudkyňa rozhodla o zastavení konania – uznesenie č. k. 6S/112/2008-252 podané na poštovú prepravu až 07. apríla 2011 a navrhovateľka ho osobne prevzala 11. apríla 2011. Postup sudkyne navrhovateľka označila za arbitrárne rýchly a zároveň jednoznačne nesprávny a nezákonný, pretože o zastavení konania sudkyňa rozhodla ešte pred tým, ako uznesenie o zamietnutí návrhu na zmenu návrhu nadobudlo právoplatnosť.

V tejto súvislosti navrhovateľka výslovne žiada dôsledne v rámci odvolacieho konania preskúmať uznesenie krajského súdu č. k. 6S/112/2008-135 z 04. marca 2010, ňou podané odvolanie z 19. marca 2010, rozšírenie dôvodov odvolania z 23. marca 2010, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/153/2010 z 11. augusta 2010, čím sa len

podporí a preukáže jej tvrdenie o permanentnom porušovaním ústavných práv v tomto konaní od jeho začiatku vždy zo strany krajského súdu a predovšetkým predsedníčky senátu JUDr. V. M.. Okrem iného tiež namietla zloženie súdu, keď o nepripustení návrhu na zmenu návrhu uznesením zo 04. novembra 2010, č. k. 6S/112/2008-207 rozhodol v rozpore s § 246b ods. 2 písm. a/ OSP senát.

Podľa názoru navrhovateľky je zákonné a ústavné rozhodovanie o pripustení zmeny žalobného návrhu podstatnou a rozhodujúcou okolnosťou, ktorá zásadným spôsobom ovplyvní konečné rozhodnutie vo veci a jednoznačne preukáže dôslednosť a zákonnosť práce a obrany navrhovateľky. Preto tvrdí, že sa súd má a musí v odôvodnení konečného rozhodnutia vo veci zaoberať tiež skutočnosťami, ktoré uviedla vo svojej námietke z 08. apríla 2011, prihliadať na ne a v konečnom dôsledku aj ich právne vyhodnotiť, pretože v súlade s vyššie uvedeným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky majú nesporný význam pre konečné rozhodnutie.

Poukázala na zo spisu nesporne vyplývajúcu skutočnosť, že písomnými podaniami z 26. júla 2009, z 23. septembra 2010 a z 08. marca 2011 navrhovala pripustenie zmeny žalobného návrhu tak, že súd zrušuje v celom rozsahu uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 2702/08 zo 04. júla 2008 v období od 30. júla 2008 do 09. júla 2009 a vec vracia odporcovi na ďalšie konanie. Uznesením z 30. marca 2011 č. k. 6S/112/2008-248 Krajský súd v Košiciach rozhodol o nepripustení navrhovateľkou navrhutej zmeny návrhu. Navrhovateľka vzniesla výhrady voči odôvodneniu tohto rozhodnutia, pretože ho považuje v celom rozsahu za svojvoľné, nezákonné, právne a skutkovo nepreskúmateľné, zmätočné a arbitrárne z dôvodu, že súd nerespektoval obligatórne podmienky pre nepripustenie zmeny návrhu v zmysle § 95 ods. 2 OSP. Namietla, že samosudkyňa prvostupňového súdu právne a skutkovo žiadnym spôsobom nevyhodnotila okolnosti týkajúce sa navrhovanej zmeny žalobného návrhu, ktoré boli podrobne a zákonne zdôvodnené v námietke navrhovateľky z 08. apríla 2011 a majú podľa právneho názoru navrhovateľky zásadný význam pre rozhodovanie v mojom prípade, a preto má za to, že odôvodnenie napadnutého uznesenia trpí nedostatkom riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, čo znamená porušenie jej práva na spravodlivé súdne konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené závažné nedostatky a procesné pochybenia v tomto konaní navrhovateľka žiadala, aby sa Najvyšší súd SR – ako odvolací orgán, zákonným a ústavne konformným spôsobom vypořiadal so skutočnosťami a návrhmi, ktoré uviedla a po preskúmaní všetkých tu navrhnutých a priložených dôkazov, ako aj kompletného na vec sa vzťahujúceho spisu zrušil v celom rozsahu uznesenie Krajského súdu v Košiciach

č. k. 6S/112/2008-252 z 30. marca 2011 a vec vracia súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie a priznal navrhovateľke trovy prvostupňového a odvolacieho konania. Ktoré budú z jej strany vyčíslené v súdom stanovenej lehote.

Odporkyňa navrhla odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Poukázala na to, že Krajský súd napadnutým uznesením zastavil konanie preto, lebo Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory (SAK) rozhodnutie č. 2702/2008 zo 04. júla 2008 – ktoré krajský súd preskúmaval na základe návrhu navrhovateľky – svojim uznesením zo dňa 01. júla 2009 číslo 2702/2009 zrušilo, čím návrhu navrhovateľky, ktorá sa domáhala zrušenia tohto rozhodnutia, v celom rozsahu vyhovel. Uznesenie Predsedníctva SAK č. 2702/2009 bolo Krajskému súdu v Košiciach predložené našim podaním zo dňa 18. marca 2010 k sp. zn. 6S/112/2008.

K tej časti podania navrhovateľky zo dňa 30. mája 2011, v ktorej uvádza, že sa svojimi písomnými podaniami z 26. júla 2009, 23. septembra 2010 a 08. marca 2011 domáhala zmeny žalobného návrhu tak, že súd zrušuje v celom rozsahu uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 2702/08 zo 04. júla 2008 v období od 30. júla 2008 do 09. júla 2009, odporkyňa poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/1/2011, 5Ndz/1/2011 zo dňa 27. januára 2011 s tým, že takýto návrh je v správnom súdnictve neprípustný a súdy nemôžu zrušiť preskúmané rozhodnutie len pre určitý časový úsek. Navyše, uznesenie, ktorým krajský súd nepripustil takúto zmenu návrhu navrhovateľka napadla odvolaním, ktoré bolo vyššie citovaným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odmietnuté.

K požiadavke priznania trov konania odporkyňa uviedla, že uznesenie č. 2702/08 zo 04. júla 2008 bola povinná prijať podľa zákona č. 586/2003 Z. z. a k jeho zrušeniu (uznesením č. 2702/09 z. 01. júla 2009) pristúpila hneď, ako zákonné dôvody pre jeho vydanie pominuli, čo je podrobne rozvedené vo vyjadrení odporkyne zo dňa 12. mája 2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a zistil že odvolaniu navrhovateľky nie je možné priznať úspech, pretože neboli splnené zákonné podmienky pre meritórne rozhodnutie vo veci.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté § 244 ods. 1, 2 OSP.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

V predmetnom konaní bolo správnemu súdu predložené rozhodnutie odporkyne napadnuté opravným prostriedkom podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a (§ 250l ods. 2 OSP).

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. zákona o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) **komora pozastaví výkon advokácie tomu:**

- a) komu po zapísaní do zoznamu advokátov nezankol alebo vznikol pracovný pomer alebo obdobný pracovný vzťah s výnimkou pedagogickej, publicistickej, literárnej, vedeckej alebo umeleckej činnosti a vykonáva činnosť, ktorá je nezlučiteľná s povahou a etickými princípmi advokátskeho povolania,
- b) kto nastúpil výkon trestu odňatia slobody, bol vzatý do väzby alebo komu bolo uložené disciplinárne opatrenie pozastavenie výkonu advokácie,
- c) komu bola v rozsudku súdu prvého stupňa vyslovená vina za úmyselný trestný čin do právoplatnosti rozsudku,**
- d) kto podal písomnú žiadosť na pozastavenie výkonu advokácie a preukáže, že si ustanovil za seba zástupcu.

Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva odporkyne povinnosť vydať rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie advokáta, ktorý bol súdom prvého stupňa

v trestnom konaní uznaný vinným zo spáchania úmyselného trestného činu. V tomto prípade zákonodarca nedal odporkyňi možnosť vziať do úvahy okolnosti trestného konania, či iné okolnosti, tzn. Pozastavenie výkonu advokácie podľa § 8 ods. 1 zákona o advokácii neformuloval ako oprávnenie, ale ako výslovnú povinnosť.

Zákon o advokácii tiež rozlišuje následky, že advokát bol za takýto trestný čin odsúdený právoplatne a vtedy Slovenská advokátska komora rozhodne o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov (§ 7 ods. 1 písm. d/ zákona o advokácii). Táto skutočnosť má za následok znemožnenie ďalšieho výkonu advokácie pre budúcnosť.

Navrhovateľka sama nikdy nepoprela skutočnosť, že bola rozsudkom Okresného súdu Poprad z 08. apríla 2008, č. k. 5T/74/2006-3802 uznaná vinnou zo spáchania trestného činu zneužitia právomocí verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 a trestného činu prijímania úplatku podľa § 160 ods. 3 Trestného zákona platného do 31. augusta 1999, t. j. boli naplnené zákonné predpoklady podľa § 8 ods. 1 písm. c/ zákona o advokácii pre pozastavenie výkonu advokácie.

Skutočnosť, že predmetný rozsudok Okresného súdu Poprad z 08. apríla 2008, č. k. 5T/74/2006-3802 bol na odvolanie zrušený, bola reflektovaná aj zo strany odporkyne, ktorá následne svoje rozhodnutie (preskúmané) rozhodnutie podľa § 10 zákona o advokácii zrušila, pretože odpadli dôvody jeho vydania.

Pokiaľ odpadnú dôvody pozastavenia výkonu advokácie podľa § 8 zákona o advokácii, komora pozastavenie výkonu advokácie advokátovi bezodkladne zruší a záznam o pozastavení výkonu advokácie vymaže zo zoznamu advokátov (§ 10 veta druhá zákona o advokácii).

Navrhovateľka podala opravný prostriedok proti preskúmanému rozhodnutiu odporkyne o pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 ods. 1 písm. c/ zákona o advokácii v čase pred jeho zrušením podľa § 10 zákona o advokácii, pričom k jeho zrušeniu došlo až za konania pred krajským súdom. Na túto skutočnosť navrhovateľka reagovala podaním návrhu na zmenu návrhu, ktorý bol zamietnutý. Žiadala, aby súd pripustil zmenu návrhu tak, že v predmetnom konaní rozhodne o tom, že zrušuje v celom rozsahu uznesenie

Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 2702/08 zo 04. júla 2008 v období od 30. júla 2008 do 09. júla 2009 a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Podľa § 250o OSP **správny súd konanie o žalobe zastaví ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúmava, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie. Odporkyňa preskúmané rozhodnutie zrušila rozhodnutím z 01. júla 2009 č. 2702/2009**, t. j. došlo k vydaniu nového rozhodnutia, ktorým odporkyňa návrhu navrhovateľky na zrušenie preskúmaného rozhodnutia celkom vyhovel, a preto krajský súd správne a v súlade s § 250o OSP rozhodol o zastavení konania. Krajský súd mal túto skutočnosť za riadne preukázanú predloženou zápisnicou zo zasadnutia Predsedníctva SAK z 25. júna 2009 (č. 1. 197), ako aj predloženým rozhodnutím odporkyne č. 2702/2009 z 01. júla 2009 (č. 1. 200), a preto mu nemožno vytýkať vadu podľa § 205 ods. 2 písm. c/ OSP, a postupoval v súlade so zákonom, na vec správne aplikoval riadne zistené právne normy. Z tohto dôvodu ani námietku navrhovateľky, že uznesenie krajského súdu trpí tiež vadou podľa § 205ods. 2 písm. f/ OSP nemožno vyhodnotiť ako relevantnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že Občiansky súdny poriadok obsahuje osobitnú úpravu opravných prostriedkov pre konanie v správnom súdnictve. Podľa § 246c ods. 1 veta druhá a tretia OSP opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti a proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný. Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP sa pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Právna úprava zmeny návrhu na začatie konania je obsiahnutá v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 95), pričom v štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku je vylúčená možnosť podania odvolania voči uzneseniu súdu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu (§ 202 ods. 3 písm. f/). Osobitná úprava piatej časti Občianskeho súdneho poriadku opravné prostriedky voči rozhodnutiu súdu o pripustení alebo nepripustení zmeny návrhu nerieši, preto je vo vzťahu k odvolaniu pre súd záväzné ustanovenie § 202 ods. 3 písm. f/ OSP s tým, že v prípade vydania takéhoto rozhodnutia v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, nie sú prípustné ani žiadne iné opravné prostriedky.

Navrhovateľka sa v odvolaní podanom voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. marca 2011, č. k. 6S/112/2008-252 domáha tiež preskúmania zákonnosti uznesenia tohto súdu z 30. marca 2011, č. k. 6S/211/2008-248, ktorým súd rozhodol o nepripustení zmeny návrhu v zmysle vyššie citovaného návrhu navrhovateľky a voči ktorému nie je prípustný opravný prostriedok a voči ktorému sa vyhradila podaním „námietok“. Argumentovala tým, že nepripustením zmeny návrhu bolo porušené jej právo na spravodlivé konania, pretože samosudkyňa prvostupňového súdu právne a skutkovo žiadnym spôsobom nevyhodnotila okolnosti týkajúce sa navrhovanej zmeny žalobného návrhu, ktoré boli podrobne a zákonne zdôvodnené v námietke navrhovateľky z 08. apríla 2011 a majú podľa jej právneho názoru zásadný význam pre rozhodovanie súdu o veci.

**V čase podania návrhu na zmenu návrhu bolo už preskúmané rozhodnutie odporkyne zrušené, a teda zanikol predmet konania pred krajským súdom a navrhovateľke bolo celkom vyhovené, a preto bol namieste postup súdu podľa § 250o OSP.** Rozhodnutie krajského súdu o návrhu navrhovateľky podľa § 95 OSP nemohlo nijakým spôsobom ovplyvniť výsledok konania. Navyše navrhovateľka opomína, že dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise zahŕňajú aj uznesenie P SAK z 01. júla 2009 č. 2707/2009, ktoré jednoznačne preukazovalo zrušenie preskúmaného rozhodnutia. Táto skutočnosť ako výsledok doterajšieho konania je v priamom rozpore s požiadavkou navrhovateľky na zmenu návrhu, a teda je splnená požiadavka § 95 ods. 2 OSP, že pre nepripustenie zmeny návrhu, pretože výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Následne ani **zamietnutie zmeny návrhu navrhovateľky podľa nemohlo mať vplyv na zákonnosť uznesenia krajského súdu o zastavení konania, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania.** Z tohto dôvodu nemožno priznať váhu tvrdeniu navrhovateľky o arbitrárnej rýchlosti rozhodnutia o zastavení konania (6S/112/2008-252) ešte pred riadnym doručením uznesenia o nepripustení zmeny návrhu (6S/112/2008-248).

Námietku navrhovateľky voči zloženiu súdu pri rozhodovaní o procesných návrhoch, kedy miesto samosudkyne v rozpore s § 246b OSP rozhodoval senát, najvyšší súd vyhodnotil ako neopodstatnenú, pretože táto skutočnosť nemala a ani nemohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého uznesenia o zastavení konania, o ktorom rozhodol súd v zložení v súlade s § 246b ods. 2 OSP, t. j. rozhodoval samosudca.

S poukazom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že je namieste potvrdiť uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2011 č. k. 5SŽ/21/2011–252, pretože je vecne i právne správne (§ 250ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1, 2 OSP).

Navrhovateľka podaním doručeným súdu 12. apríla 2011 s označením „Námietka, č. k. 6S/112/2008-248, 8008200927“ (č. l. 257) obsahujúcemu námietku voči uzneseniu krajského súdu z 30. marca 2011 č. k. 6S/112/208-248, okrem iného žiadala, aby sa „*najvyšší súd zákonným a ústavne konformným spôsobom vyporiadal so skutočnosťami, ktoré sú uvedené nielen v tomto podaní, ale aj v predchádzajúcich podaniach navrhovateľky. („Námietka, návrh na zmenu žalobného petitu – č. k. 6S/112/2008“ z 27. novembra 2010 a „K Vášmu listu zo dňa 07. decembra 2010 – č. k. 6S/112/2008“ z 01. januára 2011) a následne, aby bola pripustená navrhovateľkou dôvodne a zákonne navrhovaná zmena žalobného petitu takto:*

*1 Súd zrušuje v celom rozsahu uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 2702/08 zo dňa 04. júla 2008 v období od 30. júla 2008 do 09. júla 2009 a vec vracia odporcovi na ďalšie konanie,*

*2 Súd priznáva navrhovateľke trovy konania prvostupňového a odvolacieho konania, ktoré budú z jej strany vyčíslené v súdom stanovenej lehote.“*

„Námietka“ navrhovateľky smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu z 30. marca 2011, č. k. 6S/112/2008-248, ktorým tento súd nepripustil zmenu návrhu vo vyššie uvedenom zmysle. Z obsahu tohto podania je zrejmé, že jeho cieľom je dosiahnutie zmeny rozhodnutia prvostupňového súdu tým, že súd druhej inštancie (t. j. odvolací súd) „namietané“ uznesenie zmení v zmysle návrhu obsiahnutého „v námietke“.

V súlade s Občianskym súdnym poriadkom je **zmena vydaného rozhodnutia možná len za podmienok a spôsobom ustanoveným týmto zákonom. Autoritatívna zmena rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorú navrhovateľka „v námietke“ požaduje, je možná jedine cestou opravného prostriedku.** Pojem „námietka“ v zmysle riadneho prostriedku Občiansky súdny poriadok nepozná, označuje sa ním procesná obrana účastníka voči iným skutočnostiam v konaní (napr. námietka príslušnosti súdu, námietka zaujatosti, a pod.).

S ohľadom na § 41 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil toto podanie navrhovateľky ako odvolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2011, č. k. 6S/112/2008-248.

V zmysle § 201 ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP rozhodnutie súdu prvého stupňa môže účastník, pokiaľ to zákon nevyklučuje, napadnúť odvolaním.

Odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu (§ 202 ods. 3 písm. f/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Poukazujúc na § 201 ods. 1 a § 202 ods. 3 písm. f/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP najvyšší súd konštatuje, že **odvolanie navrhovateľky označené ako „námietka“ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.** Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP odvolanie **odmietol**, pretože smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež považuje za potrebné opätovne upozorniť na skutočnosti, ktoré uviedol už vo svojom uznesení z 27. januára 2011 sp. zn. 5Sžo/1/2011, 5Ndz/1/2011, ktorým rozhodol o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu krajského súdu zo 04. novembra 2010, č. k. 6S/112/2008-207 o nepripustení zmeny návrhu.

Súdy v správnom súdnictve preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, avšak v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (§ 250j OSP v prípade rozhodovania o žalobách a § 250q ods. 2 OSP pri rozhodovaní o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov) môže žalobu zamietnuť, preskúmané rozhodnutie zrušiť, alebo ho za podmienok podľa § 250j ods. 5 OSP zmeniť, v prípade konania o opravnom prostriedku súd preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie, pričom ustanovenie § 250j ods. 5 OSP platí obdobne.

Súdy v správnom súdnictve nerozhodujú o neplatnosti právneho úkonu tak, ako to bolo požadované navrhovateľkou v návrhu na zmenu návrhu, o takomto petite nemôže súd v žiadnom konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku rozhodovať.

Z uvedeného vyplýva, že súdy v správnom súdnictve nemôžu vydať rozhodnutie s určujúcim výrokom, aký navrhuje navrhovateľka. Občiansky súdny poriadok nepripúšťa, aby súdy v správnom súdnictve iba vyslovili porušenie práv navrhovateľa a tiež, aby zrušili preskúmané rozhodnutie len pre určitý časový úsek. Postupujúc inak, dopustil by sa súd porušenia Ústavy Slovenskej republiky, ktorá v čl. 2 ods. 2 ukladá štátnym orgánom povinnosť konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že spôsob, akým sa krajský súd vypořiadal s návrhom navrhovateľky na zmenu návrhu, je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a Občianskym právnym poriadkom a žiadnym spôsobom nezasahuje do jej práv a právom chránených záujmov navrhovateľky.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 250k ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP, pretože navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyňa si náhradu trov neuplatnila (§ 151 ods. 1 OSP), pričom zo súdneho spisu jej trovy nevyplývajú.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

**Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.**

V Bratislave 25. augusta 2011

**JUDr. Jana Baricová, v. r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková